

לכ א מיה סויה מלכס
שכ סלכ ד
לכ ב סלכ ס
לכ ג סלכ ס

תבלין שנים ושלושה שנות וכן מין אחד. פירש רש"י כמו פלפל ארוך פלפל לבן פלפל שחור ולפי' הא דקמיה בסופא ר"ש אומר ב' שנות ממין אחד או שני מינין משם אחד אין מלטריפין משכחת לה שני מינין משם אחד כעין שמליט לקמן (דף טז.) מרי גוויי האלא אכל חימה וכי בשביל שיש להם שם אחד יש להן להטריף יותר מה שמועיל השם לגרום הליחוק כיון שהם שני מינין ואין טעמם בשוה ומפרש ר"ת דג' עוניי איסור בעון של ערלה או של כלאי הכרם ושל חשיירה ושל עיר הנדחה קרי ג' שנות כדלמרינן שלא השם המציאו ליהי מסות מציאו ליהי השלמים ובפרק המקבל (כ"מ ק"ה) עובר בכל השמות הללו וכן משמע בהדיא בירושלמי בריש פ"ב דמסכת ערלה דקמיה הכרומה ותרומת מעשר ותרומו' (ה) של דמאי והחלה והבטריס עולין בלחוד ומאה ומלטריפין זה עם זה וקלאמר עלה בגמרא לרבי שמעון נכררה אפי' דלמר ר"ש אין שני שנות מלטריפין הכא מודה שכולם שם תרומה* **אסורין** ומלטריפין. לכאורה נראה מדתני אסורין ותנא דו מלטריפין דאסורין הייט לאסור את הקדשה ומלטריפין למלקות ואף על גב דלענין חיוב חטאת אסורין צ"ל כלל גדול (לעיל ט"ז) דהלכלכלי פניגול וטתא דין מלטריפין למלקות מלטריפין ובפרק בתרא דע"ז (דף ט"ו.) דפליגי אביי ורבא דאביי סבר בתי סעמא חולין וקלאמר דאביי מנא חמינא לה דתנן תבלין ב' וג' שנות ט"ו א"כ צ"ל דבתר טעמא חולין טולה חד טעמא נינהו א"כ צ"ל בתי סמא חולין האי סמא לחוד והאי סמא לחוד ורבא אמר האי מני ר"מ היא דלמר כל אסורין שבתורה מלטריפין זה עם זה שאלמר לא תחלב כל חטובה כל שחייבתי לך הכי הוא צ"ל תחלב משמע דלאביי חתיה אפי' חליבא דרבנן דר"מ אפי' דע"כ פליגי עליה לכל הפחות לענין מלקות סבר אביי דלא פליגי אלא לא והא דלמר ריש לקיש בפרק הערובות (וכחיים ט"ה) הפניגול והטתא והטמא שכללן זה בזה ושכלן פטור אי אפשר שלא ירבה מין על חבירו ויבטלנו ולמלקות איירי דבטמא לא שייך ביה חטאת ועוד מדקלאמר התם ש"מ תרתא ספק לא שמה התרחה ומדמבטלין זה את זה הוה משמע דשני אסורין לרבנן דר"מ אין מלטריפין י"ל דלע"פ שמבטלין זה את זה כשכללן מלטריפין הן למלקות וכן מוכח במשילה בפרק קדשי מוצה (דף י"ז) דתנן הפניגול והטתא והטמא (ב) אין מלטריפין וקלאמר בגמרא לא שט אלא לטומאה ידים אכל לחיילה מלטריפין והא דלמרינן (ד) לחתיי קרא דלאכילה מלטריפין מנא יחלב כי קדש הם כל שבקודש פסול בה הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו פירוש מדלמרינו בלאו אחד מלטריפין לא חליטריק אלא לר"ש דלמר ב' שנות אין מלטריפין ובקודש מודה משום קרא דרבי חליטור אבל לרבנן אפילו בשלש שנות מלטריפין והא דתנן ב' קדשי מוצה (משילה ט.) הערלה וכלאי הכרם מלטריפין חתיה

שפרו ורבו עליה ישראל מלרב סיני שרתה שצאה לעבדים עליו ומה שמו חרב שמו ופליגא דר' אבהו דא"ר אבהו דר סיני שמו ולמה נקרא דר חרב שירדה חרבה לעבדים עליו: **לפינין** ששורשין לשון של זדוריות וכו': כשנים, בשני מיבעי ליה? א"ר יצחק אמר להם הקב"ה לישראל אם יהיו חסאיכם בשנים הללו ישמחו ויבאות מששת ימי בראשית ועד עכשיו בשלש ילבינו: דרש רבא מאי דכתיב 'לכו נא ונוכחה יאמר ה' לכו נא בואו נא מיבעי ליה, 'יאמר ה' יאמר ה' מיבעי ליה: לעתיד לבא יאמר להם הקב"ה לישראל: לכו נא אצל אבותיכם ויכויזו אתכם, ויאמרו לפניו: רבשיע אצל מי נלך: **אצל אבהם** שאמרת לו 'ידוע הדע' ולא בקש רחמים עלינו, אצל יצחק שבידך את עישו והיה כאשר תרד' ולא בקש רחמים עלינו: **אצל יעקב** שאמרת לו 'אבני ארד עמך' מצרימה ולא בקש רחמים עלינו, אצל מי נלך עכשיו- יאמר ה', אמר להן הקב"ה-הואיל ותליתם עצמכם ב'י, אם יהיו חסאיכם כשנים בשלש ילבינו: א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מ"ד 'כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה ה' אבינו נואלנו מעולם שמך' לעתיד לבא יאמר לו הקב"ה **אברהם** בניך המאו לי' אמר לפניו רבשיע 'כדו על קדושת שמך אמר, אימר ליה **יעקב** דהוה ליה צער גדול בגנים אפשר דבעי דרמי עליהו, אמר ליה- בניך המאו, אמר לפניו רבשיע 'מתו על קדושת שמך אמר: לא בסמי טעמא ולא כדרדקי עצה, אמר לו **יעקב** בניך המאו לי' אמר לפניו רבשיע: בני ולא בניך, בשעה שהקדימו לפניך נעשה לנשמע קראת להם 'בני בכורי עכשיו בני ישראל ולא בניך, ועוד, כמה המאו- כמה שנותיו של אדם ישבעים שנה, דל עשרין דלא ענשת עליהו, פשו להו חמישין, דל כ"ה דלילוחא פשו להו כ"ה, דל תרתי סרי ופלגא ד'צלויי, ומיכל, ודבית הכסא פשו להו תרתי סרי ופלגא, אם אתה סובל את כולם מוטב ואם לאו פלגא עלי ופלגא עליך, ואת"ל כולם עלי הא קריבית נפשי קמך: **אמרו** (כ"י) אתה אבינו, אמר להם יצחק עד שאחם מקלסין לי קלסי להקב"ה ומתי להו יצחק הקב"ה בעינייהו מד נשאו עיניהם למרום ואומרים 'אתה ה' אבינו נואלנו מעולם שמך אמר: דריא בר אבא א"ר יוחנן ראי היה יעקב אבינו לירד למצרים בשלשלאות של ברזל אלא שזכותו גרמה לו דכתיב 'בברזל אדם אמשכם בעבותות אהבה ואהיה להם כבמרים עול על לחיהם ואמ' אליו אוכילי: **מתני** המוציא עצים כדי לבישל ביצה קלה, תבלין כדי לתבל ביצה קלה ומלטריפין זה עם זה, *קליפי אגוזין קליפי רמונים איסמים ופואה כדי לצבוע בהן בגד קמן פי סבכה, פי רגלים נתן ובורית *קמוליא ואשלג כדי לכבס בגד קמן פי סבכה רבי יהודה אומר כדי להעביר את הכתם: **ג' תנינא דדא וימנא** *קנה כדי לעשות קילמס: **אם היה עב או מרוסס כדי לבישל ביצה קלה שבביצים מרופה ונתונה באילפס מרו דתימא התם הוא דלא חיי למידי אבל עצים דרוזו לכבא דאקלידא אפילו כל שהוא, קמול: תבלין כדי לתבל ביצה קלה, ורמינאו *תבלין שנים וג' שבות** **בבבין אחד או משלשה מינין (ושם אחד)** אסורין ומלטריפין זה עם זה ואמר חוקיה במיני

לכו נא אצל אבותיכם ויכויזו אתכם

הגהות הבי"ח
בנין (ה) חתיה דרס תבלין וכו' ותרומת מעשר ותרומת מעשר של דמאי וכו' (ג) ד"ה אסורין וכו' דתנן דרס ופניגול: (ג) בא"ר דתנן הפניגול וכו' וכו' וכו' וכו': (ד) בא"ר דהא חליטריק קרא: (ה) בא"ר ומיהו לפי זה וכו' אין מלטריפין דסיפא דר"ש: (ו) בא"ר ובתנא סוי מלטריפין ובתנא סוי מלטריפין:

מת תבלין
כמה חטאת -
חתיק טומאה לו אור
כמה חטאת ט' ו' חטאת

מיוזי חטאת לו:
ד"ס
חטאת
חתיק טומאה לו אור
כמה חטאת ט' ו' חטאת

מיוזי חטאת לו:
ד"ס
חטאת
חתיק טומאה לו אור
כמה חטאת ט' ו' חטאת

מיוזי חטאת לו:
ד"ס
חטאת
חתיק טומאה לו אור
כמה חטאת ט' ו' חטאת

שנה ורבו עליה ישראל מלרב סיני שרתה שצאה לעבדים עליו ומה שמו חרב שמו ופליגא דר' אבהו דא"ר אבהו דר סיני שמו ולמה נקרא דר חרב שירדה חרבה לעבדים עליו: **לפינין** ששורשין לשון של זדוריות וכו': כשנים, בשני מיבעי ליה? א"ר יצחק אמר להם הקב"ה לישראל אם יהיו חסאיכם בשנים הללו ישמחו ויבאות מששת ימי בראשית ועד עכשיו בשלש ילבינו: דרש רבא מאי דכתיב 'לכו נא ונוכחה יאמר ה' לכו נא בואו נא מיבעי ליה, 'יאמר ה' יאמר ה' מיבעי ליה: לעתיד לבא יאמר להם הקב"ה לישראל: לכו נא אצל אבותיכם ויכויזו אתכם, ויאמרו לפניו: רבשיע אצל מי נלך: **אצל אבהם** שאמרת לו 'ידוע הדע' ולא בקש רחמים עלינו, אצל יצחק שבידך את עישו והיה כאשר תרד' ולא בקש רחמים עלינו: **אצל יעקב** שאמרת לו 'אבני ארד עמך' מצרימה ולא בקש רחמים עלינו, אצל מי נלך עכשיו- יאמר ה', אמר להן הקב"ה-הואיל ותליתם עצמכם ב'י, אם יהיו חסאיכם כשנים בשלש ילבינו: א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מ"ד 'כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה ה' אבינו נואלנו מעולם שמך' לעתיד לבא יאמר לו הקב"ה **אברהם** בניך המאו לי' אמר לפניו רבשיע 'כדו על קדושת שמך אמר, אימר ליה **יעקב** דהוה ליה צער גדול בגנים אפשר דבעי דרמי עליהו, אמר ליה- בניך המאו, אמר לפניו רבשיע 'מתו על קדושת שמך אמר: לא בסמי טעמא ולא כדרדקי עצה, אמר לו **יעקב** בניך המאו לי' אמר לפניו רבשיע: בני ולא בניך, בשעה שהקדימו לפניך נעשה לנשמע קראת להם 'בני בכורי עכשיו בני ישראל ולא בניך, ועוד, כמה המאו- כמה שנותיו של אדם ישבעים שנה, דל עשרין דלא ענשת עליהו, פשו להו חמישין, דל כ"ה דלילוחא פשו להו כ"ה, דל תרתי סרי ופלגא ד'צלויי, ומיכל, ודבית הכסא פשו להו תרתי סרי ופלגא, אם אתה סובל את כולם מוטב ואם לאו פלגא עלי ופלגא עליך, ואת"ל כולם עלי הא קריבית נפשי קמך: **אמרו** (כ"י) אתה אבינו, אמר להם יצחק עד שאחם מקלסין לי קלסי להקב"ה ומתי להו יצחק הקב"ה בעינייהו מד נשאו עיניהם למרום ואומרים 'אתה ה' אבינו נואלנו מעולם שמך אמר: דריא בר אבא א"ר יוחנן ראי היה יעקב אבינו לירד למצרים בשלשלאות של ברזל אלא שזכותו גרמה לו דכתיב 'בברזל אדם אמשכם בעבותות אהבה ואהיה להם כבמרים עול על לחיהם ואמ' אליו אוכילי: **מתני** המוציא עצים כדי לבישל ביצה קלה, תבלין כדי לתבל ביצה קלה ומלטריפין זה עם זה, *קליפי אגוזין קליפי רמונים איסמים ופואה כדי לצבוע בהן בגד קמן פי סבכה, פי רגלים נתן ובורית *קמוליא ואשלג כדי לכבס בגד קמן פי סבכה רבי יהודה אומר כדי להעביר את הכתם: **ג' תנינא דדא וימנא** *קנה כדי לעשות קילמס: **אם היה עב או מרוסס כדי לבישל ביצה קלה שבביצים מרופה ונתונה באילפס מרו דתימא התם הוא דלא חיי למידי אבל עצים דרוזו לכבא דאקלידא אפילו כל שהוא, קמול: תבלין כדי לתבל ביצה קלה, ורמינאו *תבלין שנים וג' שבות** **בבבין אחד או משלשה מינין (ושם אחד)** אסורין ומלטריפין זה עם זה ואמר חוקיה במיני

לכ א מיה סויה מלכס
שכ סלכ ד
לכ ב סלכ ס
לכ ג סלכ ס

מיוזי חטאת לו:
ד"ס
חטאת
חתיק טומאה לו אור
כמה חטאת ט' ו' חטאת

זה מלטריפין דרישא לא הוי פירושא כמו אין מלטריפין (ה) דרבי שמעון הייט לאיסור דאי למלקות הא חיה כל שהוא למסות ור"ת מפרש דאסורין ומלטריפין הכל מיידי להטריף לאסור את הקדירה ולא למלקות א"כ אסורין בנתינת טעם אס נפלי בקדירה ומלטריפין לאסור בתערובת יבש בלא נתינת טעם וכשתא הוי מלטריפין (ו) כמו אין מלטריפין דסיפא דרבי שמעון: [ט' טוס' ט"ז סה: ד"ה ר"ש - וטוס' מעילה יח' ד"ה תין:]